

[Tinning]

ge arbejdsløse vil formentlig heller ikke kunne give så meget.

Derfor vil jeg gerne oven i hr. Erik B. Smiths spørgsmål om, hvad de nye lovforslag må siges at koste, have at vide, hvilken indflydelse de mon får på, hvor mange der er omfattet af denne bestemmelse.

Dernæst skal jeg selvfølgelig først og fremmest sige mange tak for socialministerens ros for, at jeg fortalte, at socialministerens tal var rigtige. Ja men det har jeg faktisk sagt hele tiden.

Det, det drejer sig om, var, at socialministeren lavede en lille øvelse og sagde: nu laver vi et skøn, som stort set består i at læse en statistik rigtigt, og derudover laver vi et andet skøn. Det ene skøn gik ud på at sige: umiddelbart vil den nye bestemmelse ramme 21.000–25.000. Det kunne man stort set se af en statistik – der skulle lidt mere til.

Det andet skøn gik ud på, at der i løbet af et år ville gå lige så mange, som bliver ramt af bestemmelsen, ud af bestemmelsen og komme tilbage på arbejdsmarkedet. Om det har jeg fra starten sagt, at det simpelt hen nærmest var en opvisning i almindelig foragt for kendsgerningerne på det sociale område, for det kunne man da ikke forestille sig ville blive rigtigt. Det skøn har selvfølgelig vist sig at være rablende forkert, og derfor er det endelige tal, som vi sagde det fra starten, også blevet rablende forkert.

Til sidst er der vel bare at sige, at hovedproblemet er, at socialministeren ikke har taget fejl, men at det går, som socialministeren gerne vil have det. Det radikale venstre bliver ved med at stemme for nogle ting i denne retning uden for alvor at forklare hvorfor.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det er kedeligt, at hr. Tinning ikke indimellem kan citere gamle Hørup, når han nu for en gangs skyld er enig med det radikale venstre. Hørup sagde nemlig i sin tid, da han blev angrebet for at have stemt sammen med nogle andre om nedskæringer af forsvarsbudgetterne, at man jo ikke kan tage hensyn til de andres motiver, det afgørende er, hvad der bliver ført igennem.

Nøjagtig på samme måde vil jeg her sige, at regeringens ord om, at det kan være et

motiv til at tage arbejde, at man indfører dette, kan vi godt tage afstand fra, samtidig med at vi gennemfører paragraffen, og det er det, vi har gjort.

Hvad angår karensdagen, beklager jeg, hr. Tinning, men jeg har faktisk aldrig sagt, at karensdagen var asocial. Tværtimod sagde jeg, at vi kunne acceptere de besparelser, der ville komme, fordi vi mente, det var nødvendigt med disse budgetforbedringer, og i modsætning til så mange andre forslag ramte det i det mindste mennesker, der var i arbejde.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Fru Lone Dybkjær tog afstand fra den filosofi, socialministeren havde med sit forslag til § 37, stk. 4. Det er også rigtigt, som fru Lone Dybkjær sagde, at det gjorde det radikale venstre for så vidt også i december 1982, men jeg synes stadig væk, man må fastholde, at man har ansvaret for den filosofi. Det er regeringens baggrund for at indføre bestemmelsen, og dermed har det radikale venstre også et ansvar for det, når man stemmer på den måde, man gjorde.

Fru Lone Dybkjær siger, at grunden til, at man stemte for paragraffen, dels var besparelser, dels – og det er noget nyt, det har jeg nemlig ikke hørt før – at man syntes, det var urimeligt, at kontanthjælpsmodtagere, der gik i lang tid på bilstandsloven, fortsat skulle have betalt deres store faste udgifter. I den forbindelse vil jeg godt høre, hvad det er for nogle faste udgifter, fru Lone Dybkjær mener det er urimeligt man får betalt på bilstandskontoret. Jeg kan fortælle, at man i Svendborg kommune ved budgetbehandlingen i 1982, besluttede at køleskabe for fremtiden skulle betragtes som et unødvendigt luksusgode, som kontanthjælpsmodtagere ikke længere skulle have tilskud til, hvis køleskabet gik i stykker. Er det et eksempel? Er det det, fru Lone Dybkjær mener, når hun siger noget i retning af mindre tilskud til faste udgifter?

Jeg ved, at der i forbindelse med budgetbehandlingen i Frederiksberg kommune var forslag om, at forsikringer og TV-licens for fremtiden skulle betragtes som unødvendige luksusgoder, som kontanthjælpsmodtagere ikke burde være i besiddelse af. Jeg er ikke helt klar over, om forslaget gik igennem,